

Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu – comentariu evanghelic al Pr. Alberto Maggi OSM

Mt 22,15-21

15 Atunci fariseii s-au dus să țină sfat ca să-l prindă în vorbă. **16** Și i-au trimis la el pe discipolii lor împreună cu irodienii, ca să-i spună: „Învățătorule, știm că ești sincer și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu: nu ții seamă de nimeni, căci nu te uiți la fața omului.” **17** Spune-ne, așadar, ce părere ai: este permis sau nu a da tribut cezarului?” **18** Dar Isus, cunoscând răutatea lor, le-a zis: „Ipocriților, de ce mă ispitiți?” **19** Arătați-mi moneda tributului!” Iar ei i-au adus un dinar. **20** El le-a zis: „Ale cui sunt imaginea aceasta și inscripția?” **21** I-au zis: „Ale cezarului”. Atunci le-a zis: „Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu”. **22** Când au auzit, au rămas uimiți și, lăsându-l, au plecat.

După o serie de parabole cu care Isus îi acuză pe mai mari conducători spirituali al poporului că sunt tâlhari și asasini – tâlhari pentru că s-ar împosesat de popor și asasini pentru că au folosit violența – ne este prezentat acum contratacul din partea acestor capi, care în schimb au o problemă. Isus este urmat de multă mulțime, așadar este necesară defăimrea sa.

Evanghelia care o citim, la capitolul 22 a lui Matei, versetele 15-21, este primul dintr-o serie de atacuri cu care capi religioși și spirituali vor încerca să-l defăimeze pe Isus, îi vor întinde capcane pentru a-l defăima și a-l derâde în fața poporului.

Citim: **Atunci**. Acest atunci, face legătura acestui episod cu denunțul pe care Isus l-a făcut-o prin parabola invitațiilor la nuntă care refuză această invitație din motive de interes. Conveniența este ceea ce determină comportamentul capilor religioși. **Atunci fariseii s-au dus să țină sfat ...** această expresie în evangheli are totdeauna un semnificat negativ de complotare împotriva lui Isus ... **ca să-l prindă în vorbă**.

Așadar urmează o serie de capcane care sunt puse pentru a-l prinde pe Isus, dar Isus va ieși din acestea întinzându-le și el capcane acuzatorilor săi. **Și i-au trimis la el pe discipolii lor**, și aici avem o surpriză, **împreună cu irodienii**. Fariseii și erodiani se dușmăneau pentru că erodiani sunt cei din partidul lui Irod, care era un rege manipulat și pus de romani, iar farisei detestau acest rege.

Între ei era o mare dușmănie, dar acum au un pericol comun. Isus este periculos atât pentru farisei cât și pentru erodiani, așadar se pun de acord și fac o gașcă petru a-l elimina. **Ca să-i spună: „Învățătorule, ...** atenție la acest titlu, în evanghelia lui Matei este totdeauna pe buzele adversarilor lui Isus sau a celor care sunt ostili, dar face parte din limbajul de curte folosit pentru a îndulci ceea ce vor să spună. **Știm că ești sincer și înveți cu adevărat calea lui Dumnezeu**.

Această afirmație este adevărată, deci recunosc că Isus învață calea adevărată a lui Dumnezeu, dar de ce? **Nu ții seamă de nimeni, căci nu te uiți la fața omului**. În schimb ei, așa cum Isus i-a acuzat, tot ceea ce fac este făcut pentru a fi admirați, iată diferența. Farisei

tot ceea ce fac o fac pentru a fi glorificați, pentru a fi admirați; în schimb Isus tot ceea ce face nu este pentru propria sa conveniență, ci pentru conveniența și binele omului.

Când se pune valoarea omului ca principiu absolut, care reglementează propria existență, nu privește pe nimeni în față, nu ține cont de opinia oamenilor. Și iată capcana: **Spune-ne, așadar, ce părere ai**, termenul este la imperativ nu este o cerere, ci o impunere. **Este permis sau nu a da tribut cezarului?** Dar ce era tributul cezarului?

Din momentul în care a fost numit în Iudea un procurator roman în anul 6 d.C., era o taxă pentru toți, oameni și femei, de la 12 la 65 de ani. Întrebarea era tendențioasă. De ce? Pentru că tocmai din cauza plătirii acestui tribut au fost multe revolte. Este suficient să ne gândim la aceea faimoasă revoltă a lui Iuda Galileul care s-a revoltat împotriva acestei taxe. Așadar întrebarea este o capcană, pentru că îl întreabă dacă este lecit sau nu a plăti tribut lui cezar, să nu uităm că suntem în interiorul perimetrului aparținând templului, oricum va răspunde Isus își va face rău.

Pentru că, dacă Isus va spune: da, este lecit plătirea tributului lui cezar, încalcă legea pentru care unicul Domn a poporului, unicul recunoscut ca atare, este Dumnezeu. Dacă dinpotrivă spune: nu, nu plătim; iată așadar că este un subversiv, un rebel, așa cum a fost Iuda Galileul. Suntem în interiorul templului, unde se aflau gărzile și Isus poate să fie imediat arestat.

Așadar, oricum va răspunde Isus își va face rău, fie că este favorabil, fie că se exprimă împotriva plătirii acestui tribut. Și iată, fariseii și erodianii care i-au pregătit o capcană lui Isus, le răspunde la rândul său cu o capcană. Isus foarte direct spune: **Arătați-mi moneda tributului! Iar ei i-au adus un dinar.** Dar în templu era sever interzis să porți monede romane, pentru că legea scrisă în cartea Deuteronomului, în porunci, se interzice a face orice fel de figură umană.

Mai mult în locul cel mai sfânt a Ierusalimului, în templu, era absolut interzis să porți monede, monede romane, care avea effigi, rafigurări umane. La intrarea în templu erau schimburile valutare care schimbau monedele romane cu monedele permise în templu. Dar intereseul – este aceasta denunțul pe care-l face evanghelistul – este adevăratul Dumnezeu a acestor farisei. Ei, care sunt obsedați de idea distincției dintre pur și impur, care sunt meticuloși, când este vorba despre bani nu mai țin cont de nimic.

În templu, în locul sacru, ei poartă o monedă care, în ochii religiei, este considerată impură. Dar pentru interes, pentru conveniență, trec pe deasupra la toate acestea. Iată așadar capcana lui Isus, în care ei cad ingenuu când îi prezintă un dinar. **El le-a zis: „Ale cui sunt imaginea aceasta și inscripția?” I-au zis: „Ale cezarului”.** De fapt dinarul roman avea pe o parte imaginea lui Tiberiu cu inscripția: *Cezar fiul divinului August, potificele maxim*, și pe partea cealaltă, era mama imperatorului reprezentată ca zeița păcii.

Așadar două figuri umane. Îi răspund: **Ale cezarului. Atunci le-a zis ...** ei l-au întrebat dacă este lecit a plăti sau nu, Isus nu răspunde dacă este lecit sau nu a plăti, el folosește un alt verb care este **a da**, adică a restitui. **Dați-i, așadar, cezarului ceea ce este al cezarului.** Dacă nu vreți dominarea sa nu folosiți beneficile sale, de aceea acest dinar nu este al vostru, restituiți-l lui Cezar.

Dar, și aici dorea să ajungă evanghelistul, **și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu.** Ce este ceea ce trebuiau să restituie lui Dumnezeu și care este a lui Dumnezeu?

Isus în parabola viticultorilor ucigași a acuzat pe capi religioși și capi spirituali că pentru interes s-au făcut stăpâni pe via Domnului, s-au pus între Dumnezeu și popor, impunând lor tradiții, legile lor, ocultând și obscurând iubirea lui Dumnezeu pentru poporul său. Deci trebuie pe de-o parte să renege domnia lui Cezar, dar să restituie pe aceea a lui Dumnezeu care a fost uzurpată de farisei.

Când au auzit, comentează evanghelistul, **au rămas uimiți**, surprinși și, **lăsându-l, au plecat**. Vor pleca pentru a se reîntoarce, de fapt mai târziu se întorc să atace cu unul dintre ei, cu un expert, cu un doctor a-l legii. Și aceasta este doar o serie de atacuri împotriva lui Isus din partea fariseilor, erodianilor, saduceilor și doctorilor de lege.